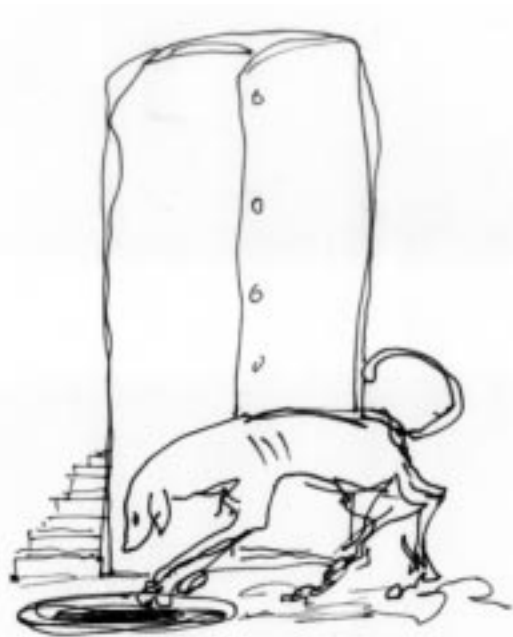

باران بهردهوام دهباری جار جارهدش خۆر لهو دیبوی
 ههورهكانهوه دزه دهکرد و دهیوبست تارمایی ئهوه ههوره
 سهختانهی که باوهشیان بهیهکدا کردبوو در پیتیدات و به
 تهواوی خۆی دهرخات، بهلام ههروهک دژابهتی و
 کیبیرکیی ناو مرۆقهکان، ههورهکان به پهله ئهوه
 بۆشاییهیان پر دهکردهوه و جاریکی تر پڕشنگهکانی ئهوه
 خۆره بهزهدی و لاوازی لهو دیوی ههورهكانهوه خۆیان
 هشاردهدایهوه، ئهه چاوشارکییه له زستاندا و ههتا
 هاتنی وهرزی بههار بهردهوام دهبوو به هاتنی مانگی
 مایس، ئیتر ئاسمان سامال دهبوو و لیرهوه لهو پچر پچر
 ههوره دهکردهوتن، بهلام نهیاندهتوانی خۆر له ههناوی
 خۆیاندا بشارنهوه، بههاتنی وهرزی بههار، ههسوو
 سالتیک دهشت و دهر بهرگی سههوزی دهپۆشی وهک
 فهرشیکی دهستی سروشت بهناو دۆل و دهشت و دهر
 چیاکاندا خۆی نمایش دهکات و سهرنجی سهیرانچیان بۆ
 لای خۆی رادهکیشیت، گۆلی زهردو سوور لهسهه سینهی
 خۆی وهک نهخشیکی ناوازه دهدهخات ئههه جگه لهو
 بۆن و بهرامهیهی که له گۆلهكانهوه تیکهله به ههوا
 دهپیت. لهه وهزهدها زوو زوو پیاسهه قهراغ شار و
 سهیرانگاکانت دهکرد و ههردهم ئهوهت دهوت «بههار
 کاتی خۆین جمانه، بۆیه چونه بهر ههتاو و دهر دهشت
 شتیکی باشه بۆ لاشهه مرۆف» ئههه بۆتو بوو بووه
 نه ریتیکی سالانه، ههتا له عهسرتیکی درهنگی یهکیک له
 گهشتهكاندا بههۆی سهرقال بوون به گۆرینی تایه
 ئوتومبیله کهت که په نچهر بوو بوو، شتیکی له ژیر
 ئوتومبیله کهتدا سهرنجی راکیشایت! سهیرت کرد
 پاندانیکی زۆر جوان بوو. له مالهوه بههۆی سهرقالیت
 به خۆندن و نووسینهوه ئاگات له تپهپه پینی کات نهبوو

تابوت

کاوه محمهد رۆستهه
 (سلیمانی)

که پاندانه که له نووسین کهوت، هەر چیت کرد نهینووسی، بۆیه له بهر بیستاقه تی و ماندوویی خۆت کیشات به دیواره که دا و بوو به سی پارچه، کاتی ئه وهش نه ما بوو بچیته دهر بۆ کرینی پینووسیتک، خۆت هه لدایه سهر قهره ویتله کهت و له گژ بیران راچوویت سات بۆسات گیتتر ده بووی و جهسته ت ته واو شل ده بوو- من هۆکاری دیاریکردنی چاره نووسی زۆر کهس بووم- ئەم دهنگه له کویتو هات هەر خۆم لیره. هەرچی سه رنجت دا کهسی تری لی نه بوو- له گه ل تۆمه؟- تۆ کیتی؟- ئەو پینووسه ی که شکاندت «له که یوه پینووس قسه ده کات» ئەمه ت له بهر خۆته وه وت و هه ستای پارچه کانت کۆکرده وه و له سه ر میتیه که دانتان «چهند کهست ناسیوه؟»- سه ره تا من کرامه دیاری بۆ که سیتک که هه رگیز کارتیکی باشه ی پێ نه کردم، سه ته مکارتیکی به عسی بوو، زۆرم خه فته ت و ئازار خوارد، به للام ده سه لاتم نه بوو- چی زۆر ئازاری دایت؟- جارێک هاتنه لای بۆ بهردانی که سیتکی بێ تاوان به هۆی که سیتکی نزیکیه وه که رۆلی ده لالی ده بین، توانی پارهبه کی باش له که سوکاری به ند کراوه که وه رگری، به للام جگه له پاره کیژیکی جوانی ۲۲ سالی که خزمی خۆی بوو به دیاری بۆ هینابوو هه ر چهنده ئەو نه یزانی بوو بۆ ئەو مه به سه ته یه، ده میتک بوو په یمانی به و کچه داو که دایمه زرتینی به و ناوه وه هینابووی، به للام به هیلاکیان برد، پاشان بۆ هیور کردنه وه ی کچه که په یمانی پیتدا که به یهینێ هه تا که سوکاره که ی زانیان کچه که بان سکی پره بۆ سپرینه وه ی ئابرووی ته تکراوی بنه ماله که زوو به زوو ژیر گللیان دا- هه ر لای ئەو مایته وه؟- نه خیر دوا ی هه له هاتنی خۆری ئازادی و په وینه وه ی ئەو دپوه زمه یه، ئەو ناپاکه له ژووره که ی خۆیدا به ده ست کهسانی دل له قین به له قه کوژرا، منیش که و قه ده ست فه رمانبه ریک هه رچه نده خۆینرێژ نه بوو، به للام زۆر ماندووی کردم زۆر ئاره زووی سه غله ت کردنی هاوولاتیان بوو، به تایبه ت ئه گه ر ئەو که سه پیر بوایه یا که م ئەندام بوایه گالته ی پێ ده کرد، داخه که م له ناو ئەو که سه چاکانه دا کردیانه به رتیه به ر، زۆر خه فه تم بۆ که یوان خوارد.. بیدهنگی ئەو ده ورو به ره ی داگرت «که یوان.. ئەم ناوه م بیسته وه!.. زۆر له سه رخۆ نیم مندالیتیکی ژبکه له ی جوان بوو له دوا ی نه مانی باوکی بوو بووه بۆیاخ کردنی قۆنده ره ی خه لکی، له ناویاندا قۆنده ره ی ئەو ناکه س به چه یه، ئەمه هه مووی تاوانی جهنگ و داگیرکارییه .. شه رمان نه ده ویست، به للام به رۆکیان گرتین! ئەم ولاته ی ئیمه ئەوه نده خیره فه ری هه بوو

ته نانه ت قه دی دره خته کان دروستکه ری ژیان بوون، گه لاکانیس ده بوون به به رد وه ک باران به سه ر دانیشتوان و ریبواراندا ده بارین، قه ده کانیان له سالانی بێ ئاویدا ده بوونه کانی و له بنکیاندا چه میتک ئاو ده ته قی و ئاوه دانییان به رپا ده کرد، لاسکی گوله گه مبه کان چه ندین گولیان به یه که وه ده گرت له بهر قورسی و گه وره یی ده نکه کانیان سه ربان شوێر ده کرده وه به سه ر زه ویدا، سمۆره کانی ئەم ده قه ره گه وره و گوشتان بوون، که سیتک نه یزانیبا سمۆره چۆنه که ده ی دیت، ده بیوت ئەوانه گیسکن هینده قه له و و خرت بووت... خه جی خان که دراوسیمان بوو زۆر جار ده بیوت «کاتی خۆی ئیمه له سالانی خۆشدا له پیسته ی ئەو سمۆرانه کاله مان دروست ده کرد بۆ له پیکردن و گوشته که یمان ده کرد به قاومه و له زستاندا و له کاتی به فرباریندا ده مانخوارد. «که سیتک خۆی کرد به ژووره که تدا که سه رت هه لپری «ئای دایه گیان ئەوه چی ده که یه ت لیره ئیمه تۆمان نه ناشت» «وایه کوپم، به للام من خه می مندالیک که نازانم چی به سه رهات ناهیلێ پشوو بدهم... دایکت

به سه سه ره ته وه چووه لای په نجه ره که و سه رنجی دیمه نی ئەو بارانه ی دا که به خوێر ده باری. مام پیرۆت؟ «له وه لامدا وتی» کار و کاسبیم نه ماوه و ده لێن تاعوون به رتیه یه» - چۆن ده زانی؟- جهنگ هه لگیسه ئیوه له گوپی چیدا خه وتوون...! جهنگ به هاری ولات دها و گه نجه کانتان ده سووتینی و گولاله کان سیس و وشک ده کات و جوانی ده ژاکیتنی و ئیتر بۆنی خۆشی گوله کان نامینێ و ژنه کانتان نه زۆک دهن، نه وه کانتان بێ لانه و سابات دهن ته نانه ت ئاژه له کانتان هه ر گیا ده خۆن و کاویژ ده که ن وه ک خۆی دایده نینه وه، شیربان نابێ و وشک ده که ن. وشک. وشک کوپم! مام پیرۆت راستی کرد وشک... وشک، ته راییان نه ما و گیای ناو پاوانه کانیس که م بوونه وه و به شی ئاژه له کانی نه ده کرد، زۆر گالته مان پێ کرد هه تا زیاتر وتی: وا ده زانن ئەو تاعوونه ده هیلێ کوره زا کانتان ببین... نا هه رگیز ئەو هه ر شوومی و نه هه مه تی ده چینی، ئیتر ئەم ولاته سیمای تابووت ده گری و هه موو شتیک ده چیته شتیه و رهنگی تابووته وه.. تابووت.. تابووت له په نجه ره ی ژووره که ته وه هیلانه ی حاجی له ق له قیتک که له سه ر دارتیه که دروستی کردبوو دیار بوو که باله کانی کرده وه و دوو جار دایه وه به یه کدا و به ره و شوینیتیکی نادیار فره ی، کوپم زۆر تیک له وانیه ی له ویتوون وه ک حاجی عه باس وتیان «کوره وانیه... تۆ خله فاوی... به للام وابوو قوتابیه کان

لهسه رتهخته رهشکان وینهی جهنگیان دهکیشاو ههقایهتی جهنگ و بهرهکانی شهریان دهبیست میشکیان به باسی خوین و کوشتارو سهبرین و تالانکردن راهاتبوو، ئەوان لهم باس و خواسهدا بوون که تهرمی باوکی منداله بوياخچیهه هاتهوه... قهلهمهکه لهو دهسهدا وتی: ئەها... تۆش ئەوت ئەناسی... منیش ههر ئەوم دەوت ئەو مندالهی بههاتنی سپیدهی بهیان له بهردهم فهرمانگهکهدا دادهنیشت و پیلایوی بوياخ دهکرد، بهردهوام جلی به بوياخ و دهست پهنجهی بوياخاوی بوو ئەو پیلایوانهی بوياخ دهکرد که خاوهنهکانیان زۆر بی نرخانه سهیریان دهکرد، ههندیك به قهرز بوياخیان لا دهکرد و پاشان پارهکهیان نه دهدا بی و گالتهشیان بی دهکرد. ئەو منداله که تهرمی باوکی دی وتی: کوا پهپولهکان؟ ئەوانهی لهوئ بوون سهرسام مان و وتیان: پهپولهی چی! ئەم شهو باوکم دی پهپولهیهکی زۆری تی ئالابوو باوکیشم لهناویاندا چاوی دهبریسکایهوه و بهپیکه نینهوه پیتی وتم: کورم کهیوان ئەمانه ناهیلن گوللم بهرکهوئ و دههمپارتزن و دهلین ههتا بهههشت رات ناگرین منیش بریارم داوه بجم لهگهلیان، هاوارم کرد بابه منیش دیم بهجیم مههیلله، بهلام فریای نهکهوتم ئەو ههر وهک تیشکی خۆر دهردیشت... له دوا چرکهی مائاواویدا باوکی له کفنیکی سپی ئالا بوو، چووه لایهوه دانیش و سهری خسته سهر سنگی و بونی پیهوه دهکرد و ماچی دهکرد، ویستیان دووری خهنهوه، بهلام بواری نهدان و لهوهش زیاتر دهستی برد کفنهکهی سهردهم و چاوی لادا... دیمهنیکی سهیر بوو ههزاران پهپولهی جوان لهو کفنه سپیهه پاکهوه بهرهو ئاسمان ههلقین که سهرنجی دا هیشتا باوکی بۆیان پی دهکهنی... که سهیری دم ستارهکهی کرد، باوکی هیشتا لهسهر کورسییهه که دانیشتوو و گوشاریکی به دهستهوهیه و دهیخوینیتهوه... «بابه ئەوه چیهه؟» «ئەوه له ژیان دهوئ» من ژیان ناسم» ناههقت نییه، چونکه ژیان سهری خۆی هه لگرت و ئەم ولاتهی بهجی هیشت، چونکه درندهکان تۆرانیدیان «ئهی ئەو دوو پیاوه نامۆیه کی بوون هاتنه لات» ئەوانه دهیانهوئ ژیان ئاشت بکهنهوه... هاتن منش بجم لهگهلیان «بابه منیش دیم» نا تۆ مندالی لای دایکت به که ویستی کفنهکه داداتهوه دوا پهپوله فری... «بابه گیان مندال نیم مهرو منیش دیم بجه لهگه ل خۆت درندهکان زۆرن» لهو کاتهی چوومه گیرفانی ئەو خوینتیتهوه بالندهیهکم نه دی گۆرانی بچری... دایکت هاته پهنا و دهستی خسته سهر

شانت «کورم سالانی زوو په ره سیلکه و ریشۆله لهم ولاته زۆر بوون» مام پیرۆت راستی کرد که تاعوون هات ئەوانیش رهویان کرد و لیتره نه مان، سالانی ههرزانی ئەوهنده په ره سیلکه هه بوون سهر دارتیلهکان و درهختهکانیان پر دهکرد، کهس نهیزانی ئەوان چیان به سه رهات و بۆ نه مان سهیر له وهدا بوو شهو گاریکی کهسکوون و بهردهوام دهستی پیکرد به دواي خۆیدا تۆفان و رهشبا و کرپوهی هیتا، که شوینهواری ژبانی ههنگاو به ههنگاو و چرکه به چرکه دهسپهوه ته نانه کاتی ژه مه کلمان بۆ جیا نه ده کرایهوه و نه مانده زانی چهنی مانگه و چون بهروار بزاین، نه مانده زانی کهی به هاره و کهی هاوینه، گۆلی ناو ئینجانیهکان ههستیان به نامۆی دهکرد وایان ده زانی له جیگهیهکی نامۆدا دهژین... کاریگهری غوربهت له گهلا سیس و قهده باریکه که یانهوه شوینهواری به دی دهکرا... وهرزهکان وهک ئیستا نه بوون کهس نهیده زانی به هار کهی دیت و هاوین چون درده که ویت ئەو تاعوونه کاریگهری هه بوو لهسهر وهرزهکان که گول دهروا و امان ده زانی به هاره که چی ده بووه بهسته لهک و زستانیکی دوورو دریت ته نانهت وهرزهکان له سی مانگهوه ده بوونه شهس مانگ، پایز هه بوو که بارانمان نه ده دی و ههر و امان ده زانی هاوینه و هیشتا پایز نه هاتوو... تۆش لهو نیوانه دا ئەبله ق بوو بوویت «تۆ بلایی منیش زیندوویم له وانهیه مردیم و بهخۆم نه زانی بی» ههر زوو دایکت ده رکی بهمه کرد «نا تۆ زیندوو، بهلام زیندوو هکان که میتک نه بیته هه موویان مردوون، چونکه رهفتاریان مردووانیه و ههردهم خهریکی ئازاردانی یه کترین، بۆیه مردوو هکان باشترن له ئیه له بهر تاعوون رهومان کرد، بهلام ههر دههات و تا دههات زیاتر ده بوو، بۆیه چوینه سهر شوینه بهرزهکان، بهلام ههندی جار بۆ ئاوگرتن دههاتینه سهر کانیاوهکان، که چی ناحهزان ئەوانه شیان ژهر خوارد کرد بوو، چاوی ئەوانه شیان کویر کردبوو تا لهویشدا ژیان سهبرین و نه هیلن جاریکی تر بیوژیتنهوه. تۆ ئاگات له دایکت نه ما» دواي نه مانی باوکم، دایکم خه میکی گه وهی کهوته کۆل و ههردهم ره شوپۆش بوو، کۆمه لگا خسته بووه ژیر خه مکی گه وهوه ویستیان بیده نه شوو، بهلام ئەو چۆکی دانهدا و بهر بهرهکانی کرد و رازی نه بوو، ئەوانیش پشتیان تی کرد و ناچار له هۆده و هه یوانیکی کریدا به بیوه ژنی مندالهکانی گه وه کرد... وام ده زانی ههر دایکی من که وتۆته ژیر باری ستهم و چهوسانهوه بهرۆکی گرتوو و بهری نادا، بهلام ژنیکی زۆر بیوه ژن کهوتن بی سه ره رشت و بی

ها و دەم و بێ نازکە و تنه دەم پەشەبای رۆژگار، کۆمەلگاش به ویستی خۆی بەم لاو ئەولای دا ئەدان، کەمییکی کەم بەرەنگاری ئەو سستەمە بوونەوه و زەلبیلیان پێی پەوا نەبوو، بەلام زۆریکیان چلکاوێ دەستی گەورەکانیان بەسەردا شۆرا و بەوپەری نابووتییەوه دەژیان، چ رۆژگاریکی سەختە... بەسەر دایکتدا قیژاندت تۆ سەرباری ئەو هەموو نازارە چ خەمیکی تەرت لە کۆل ناوه و اهاتووی بۆ لام.. دایکت دەستی گەرتیت و بەرهو شویتییکی نادیارێ بردیت... «سەرنج بدە چی دەبینی لەناو ئەو بەستەلەکەدا... لەناو بەستەلەکیکی سەختدا لاشە ی ژنیکی تێدا بوو کە دوو مندالی لەگەڵدا بوون و هەرسێکیان لە سێ فریشتە ی پاکێ بەیانیان دەچوون کە لەگەڵ هاتنی سەپێدەدا خۆیان دەر دەخەن ژنە کە چارشیوەکە ی خۆی دا بوو بەسەر مندالە بچووکە کەیدا هەتا لەسەرما بیپاریزی، بەلام بێ سوود هەر سێکیان بەدوای یە کدا سەفەری پەری ئاسایان کردبوو تۆش بەبێ تاقەتییەوه و تە «دایە ئەمە چییە؟» کورم کە رزگارمان بوو زۆر لە دوای هەوالی ئەم ژن و دوو مندالە گەرام، بەلام بێ سوود بوو، کە گەشتی رۆح دەستی پێکرد، ئەوسا زانیم ئەوان لای ئێوه نەمان، باوکی ئەو دوو مندالە یەکیک لە پالەوانانی ئەو گەلە یە، بەلام داخەکەم بە خیانەت شەهیدیان کرد... هەستت کرد دایکت بەبێ دەنگ و بێ خوا حافیزی بەجیت ئەهیتلێ، تۆش بەناو بەفرەکەدا رات ئەکرد، ئەتووست بیگەیتێ» دایە... بۆ کوی بەجیم دیتلێ.. دایکت ئاوری لێ ئەدایتەوه و هەر پێ ئەکەنی.. تۆش وات هەست ئەکرد خەریکە ئەخنکیی بە هەموو توانات پەلت ئەهاویشت بۆ ئەوه ی رزگارت بیت، وەختیکت زانی لەسەر قەرەوێلە کە کەوتیتە سەر زەویە کە، کە چاوت کردەوه هەموو گیانت شەلالی عەرەق بوو بوو، هەستت بە ماندوووییەکی زۆر دەکرد بەو جۆرە ی کە سێک لە گەشتییکی دوور گەرابیتەوه، هەر چۆن بوو پەلت کوتا و بەرهو پەنجەرە کە رۆیشتی بارانیکی بەخوری بەهاری کۆلان و سەر جادەکە ی تەر کرد بوو، سەر شەقامە کە باراناویکی زۆری پیا دا دەرویشت، تیشکی خۆرە کە لەناو چاوت دەچەقی، سەیرت کرد لە بن تووی سەر جادەکە دا کە یوان دانیشتوو و کە پریکی بە نایلۆن بۆ خۆی دروست کردوو و خەریکی بۆیاخ کردنە...